

Christoffer Fjeldstads verker gjør inntrykk med sin rå emosjonelle kraft og åndelige søken.

Urovekkende malerier

Kunst utstilling

Galleri Haaken

Christoffer Fjeldstad

Bits and pieces

7. september til 10. oktober

Galleriet ligger i Bygdøy allé 6 i Oslo

Han står i en voksende gruppe norske kunstnere som bekjenner seg til andre tradisjoner enn den dominerende linjen i samtidskunsten – som går fra den historiske avantgarden via sekstitallets konseptuelle strategier. Fjeldstad foretrekker det figurative maleriet og opererer i et surrealistisk landskap preget av religiøse elementer, trekk fra science fiction og tegneserier, stadige henvisninger til kunsthistorien, og plutselige eksalterte øyeblikk.

Vi kan si at hans motiver befinner seg mellom det ultramoderne og det arkaiske.

Lengsel. Et særtrekk ved Fjeldstad er et tydelig ønske om noe mer enn et materialistisk orientert liv. Hvordan mennesket tæres opp av en kultur som legger størst vekt på det materielle og det ytre skisseres gruoppvekkende i *New happy man* hvor vi ser en veltrent kar som smiler og er glad, men hvor legemet er i ferd med å bryte fullstendig sammen: hjernen er blottlagt og huden flekker av i ansikt og på kropp.

Fjeldstad er kristen, men hans søkende og åpne holdning til åndelig lengsel begrenser seg ikke til kristendommen. Vi snakker ikke om en kunstner som illustrerer sin tro, men som sonderer terrenget i utkanten av hva han faktisk tror på.

Tvil og tro. Fjeldstad har en rikholdig dialog med kunsthistorien. Vi drar kjensel på elementer fra både René Magritte, Theodor Kittelsen, Arne Ekeland, Bjarne Melgaard og Van Gogh. Men det er når han går i dialog med Matthias Grünewalds Isenheimalter, hvor Kristus fremstår som heroisk seierherre, at noe ekstra står på spill.

Vi gjenkjenner omrisset av frelseren fra Grünewald verk i Fjeldstads *Oppstandelsen*, men i stedet for Kristi kropp og ansikt ser vi innenfor omrisset hvitt lerret. Kanskje tenker

Christoffer Fjeldstad (33)

Gikk ut fra Kunstakademiet i Oslo 2004. Året etter fikk han treårig arbeidsstipend i tillegg til Anders Jahres pris for yngre kunstnere. Fjeldstad har blant annet vært med på gruppestillinger på Haaken, LNM, Stenersenmuseet, Høstutstillingen og Østlandsutstillingen. Før *Bits and pieces* har han hatt separatutstillinger på Galleri Festiviteten i Eidsvoll, Galleri 21:25 i Oslo og Jessheim Kulturhus.

Matthias Grünewald (1470 – 1528)

Han malte Isenheim-alteret mellom 1505 og 1516. Verket består av flere deler, men den mest kjente er den fargesterke gjengivelsen av Kristus som har stått opp av graven og «svever» over bakken i et strålende lys. Det er dette verket Fjeldstad forholder seg til.

Fjeldstad her på at kunsten i tidligere tider primært hadde en religiøs funksjon, mens den i dag er en høyst sekulær størrelse, styrt av tilbud og etterspørsel. Derav fraværet av hovedpersonen og noen virkelig religiøs verdi.

Kunstneren vil uansett mer. Ser vi nøye etter, finnes det tynne streker som antyder ansiktstrekk mot det hvite lerretet. For meg virker det som Fjeldstad vil fortelle oss at kunst i større grad bør gjenoppta sin tidligere funksjon som medium for refleksjon om tvil og tro. Både dette bildet og utstillingen for øvrig vitner om at han selv ønsker å bidra. Ingen liten ambisjon

Emosjonell kraft. Verkene på denne utstillingen er tidvis groteske, ja, direkte skremmende, men aldri banale eller bestående av billige sjokkeffekter. Det er også interessant med en kunstner som så hudløst beveger seg inn i et religiøst landskap – noe som vel må betraktes som et slags tabu i kunsten. Det er rett og slett en rå emosjonell kraft ved *Bits and pieces* som de fleste vil bli berørt av.

KJETIL RØED

Fjeldstad beveger seg inn i en religiøs motivkrets i sine verker, som *I Getsemane* (øverst). *I Oppstandelsen* antyder han at kunsten kanskje i større grad bør kunne brukes til å diskutere trosspørsmål.